

KUINKA HE OVAT SITONEET ITSENSÄ KAPITALISTEIHIN

Suurkapitalistien ja pankkien sanomalehti „Finansovaja Gazeta”⁶² on huhtikuun 17 päivänä julkaistussa pääkirjoituksessaan tuonut mainiosti esille erittäin tärkeän tosiasiain, nimittäin sen, kuinka sosialistivallankumouksellisten, menshevikkisocialidemokraattien y.m.s. puolueet ovat Väliaikaisen hallituksen kanssa tekemällään surullisen kuuluisalla „sopimuksella” sitoneet kätensä ja jalkansa, ovat sitoneet itsensä kapitalisteihin.

Tässä on tuo pääkirjoitus kokonaisuudessaan:

VASEMMISTOLAISET JA LAINA

Väliaikaisen hallituksen toimesta liikkeelle laskettava Vapauden Laina ei ole herättänyt vasemmistopiireissä sellaista innostusta, jolla väestön enemmistö otti lainan vastaan.

Vasemmistolainen lehdistö on jakautunut kolmeen ryhmään. Leniniäinen „Pravda” on ilmoittanut selvästi olevansa lainaa vastaan: tällöin se on ilmaissut bolshevikkien näkökannan. Plehanovin „Jedinstvo” kannattaa päättäväisesti lainaa. Ja vihdoin muiden sosialististen lehtien — „Rabotshaja Gazeta”, „Zemlja i Voljan”, „Volja Narodan” — kanta on näiden „keskivälillä”: ei sitä eikä tätä; ei oikeastaan lainan puolesta, muttei sitä vastaanakaan. Sellaisella kannalla on myös sotilaiden ja työläisten edustajain Neuvosto, joka periaatteessa päätti kannattaa lainaa, mutta nyt on taas alkanut epäröidä ja horjua. Ja „Den” lehti oli oikeassa moittiessaan äskettäin asenteen epämääräisyydestä ja kaksinaisuudesta tätä keskeisintä, voimakkainta ryhmää, johon kuuluvat menshevikit ja sosialistivallankumoukselliset.

Ikäänkuin antaakseen lisätodistuksen tuon moitteen paikkansapitävyydestä sotilaiden ja työläisten edustajain Neuvosto palasi eilen uudelleen jo kerran ratkaistuun lainakysymykseen ja keskusteli siitä. N. S. Tshheidze tiedotti, että lähipäivinä on odotettavissa hallituksen uusi asiakirja, joka valaisee täydellisesti hallituksen asenteen ulko- ja sisäpolitiikan kysymyksissä. N. S. Tshheidze ehdotti, että lainan kannattamista koskevan kysymyksen käsittelyä lykättäisiin siihen asti.

Tämä vasemmistolaisten kanta herättää lievästi sanoen ihmettelyä. Täytyyhän jonkun hallita valtiota ja toteuttaa niitä uudistuksia, joita paljon kärsinyt Venäjä kaippaa.

Jompikumpi: joko nykyinen hallitus nauttii vasemmistolaisten luottamusta, t.s. tähän asti, menneenä aikana, hallitus ei ole tehnyt mitään sellaista, mikä olisi rikkonut sen antamaa sitoumusta vastaan; tahi se ei nauti tällaista luottamusta. Jälkimmäisessä tapauksessa vasemmistolaisten on jätettävä Väliaikainen hallitus tukea vaille ja otettava harteilleen ei ainoastaan sen toiminnan „valvonta”, vaan myös koko hallinnan taakka sekä vastuu kansan ja historian edessä. Mutta elleivät he voi lukea mitään tapahtunutta Väliaikaisen hallituksen syyksi, niin luonnollisestikaan heillä ei ole oikeutta odotella sen tulevia asiakirjoja, vaan heidän on annettava sille kaikkinaista tukea. Ja joka tapauksessa on ainakin sallimatonta se kaksinaisuus, se välttelevä pidättyväisyys, se kieroilu, joka toisaalta ei hitustakaan vähennä Väliaikaisen hallituksen vastuunalaisuutta, hallituksen, joka ei voi edes vedota historian edessä yksinäisyyteensä, ja toisaalta riistää tosiasiallisesti siltä laajojen demokraattisten joukkojen kannatuksen ja saattaa sen tukalaan asemaan.

Sosialististen virtausten hyvänä puolena on aina ollut niiden suoralinjaisuus. Kartteliaisuus, poroporvarillinen selkärangattomuus ja opportunistin taipuisuus on aina ollut vierasta sosialististen puolueiden poliitikalle. Nykyään, lainaa koskevassa kysymyksessä, Venäjän sosialistien keskusryhmät ovat luopuneet näistä tavanomaisista periaatteistaan ja siirtyneet lokakuulaisen puolinaisuuden raiteille. Yleinen mielipide on oikeutettu esittämään heille kehotuksen: selvittääkää suoraan kantanne lainaan nähden, ilmoittakaa rehellisesti ja avoimesti siihen osallistumisestanne tai osallistumattomuudestanne ja täyttäkää siten moraalinen velvollisuutenne Väliaikaista hallitusta kohtaan: joko antakaa sen nojata vasemmistovirtauksiin tai todetkaa olevanne eri mieltä sen kanssa.

Pankkipösöt ovat toimenmiehiä. He suhtautuvat politiikkaan selväjärkisesti: kun kerran olet luvannut tukea kapitalistien hallitusta (joka käy imperialistista sotaa), niin hyväksy laina.

Oikein! Sidottuaan kätensä ja jalkansa sosialistivallankumouksellisten ja menshevikkien puolueet ovat avuttomina antautuneet kapitalisteille. Lupaus, että „lähipäivinä” julkaistaan „hallituksen uusi asiakirja, joka valaisee täydellisesti” (!!??) — jo on valaistu enemmän kuin riittävästi! — „hallituksen asenteen ulko- ja sisäpolitiikan kysymyksissä”, on turhaa lupailua.

Millään „asiakirjoilla” lausuntoineen, vakuutteluineen ja julistuksineen ei voida muuttaa asian ydintä. Ja tuo ydin on se, että kapitalistien hallitus, Lvovin, Gutshkovin, Miljukovin ja kumpp. hallitus edustaa pääoman etuja, on näiden etujen kahlehtima eikä voi riistäytyä (vaikkapa tahtoisikin)

irti imperialistisesta anastuspolitiikasta, aluevaltauspolitiikasta.

Merkityksettömien ja mihinkään velvoittamattomien korulauseiden avulla „nojata” „vasemmisto”-virtauksiin, s.o. pönkittää imperialistista politiikkaansa vasemmiston auktoriteetilla, itse asiassa vähääkään perääntymättä tuosta politiikasta,— juuri siihen pyrkii meidän imperialistinen hallituksemme, juuri tässä Tshheidze ystävineen objektiivisesti auttaa hallitusta.

„Lokakuulainen puolinaisuus” — siinäpä siivekäs sanonta — ei ole ainoastaan asiallinen, vaan myös aivan oikea arvio sosialistivallankumouksellisten ja menshevikkien linjasta, arvio, jonka antaneet poliitikot näkevät selvästi asian ytimen.

„Pravda” № 36, toukokuun 3
(huhtikuun 20) pnä 1917

Julkaistaan „Pravda” lehden
tekstin mukaan